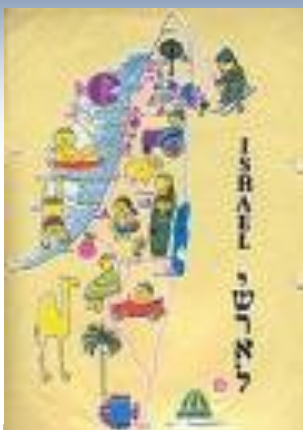

> במשך הרבה שנים רוצים היהודים לחזור לארץ שניתנה להם בהשאלה לשימוש מידי הקדוש ברוך הוא - ארץ ישראל.

> ביום ט"ו בשבט - ראש השנה לאילנות נוהגים ישראל לשבת ולספר על חיבת ארץ ישראל אילנותיה ופרותיה.

במהדורה זו:

1	כמה אפשר לאהוב את ארץ ישראל?
2	איך מברכים עץ?
3	אתרוגים מארץ ישראל
3	חובת הנטיעות בארץ ישראל
4	נטיעות בארץ ישראל - נוטעים לדורות הבאים!
4	שמירת הסביבה

חיבת ארץ ישראל ופרותיה

משה רבנו והכניסה לארץ

כשמשה רבנו עומד בכניסה לארץ ישראל הוא מספר לבני ישראל על שיחה עצובה שהייתה לו עם הקדוש ברוך הוא.

משה מאד רוצה להיכנס לארץ ישראל והוא מתחנן אל הקדוש ברוך הוא להיכנס לארץ ישראל. אבל הקדוש ברוך הוא עונה למשה - 'רַב לָךְ אֵל תוֹסֵף דַּבֵּר אֲלֵי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה. עַל־כֵּן רָאשֵׁי הַפְּסָגָה וְשָׂא עֵינֶיךָ יְמוֹת וְצַפְנָה וְתִבְנֶנָּה וּבְמַזְרְחָהּ וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה (עלה אל ראש ההר ותסתכל מערבה וצפונה ודרומה ומזרחה ותראה בעצמך את כל ארץ ישראל. אבל להיכנס אליה אתה לא יכול)?

רבי שְׁמַלְאִי שואל (במסכת סוטה יא:): למה משה רבנו צריך בכלל להיכנס לארץ ישראל, הוא כל כך רוצה לאכול את הפירות של ארץ ישראל? או שאולי יש דברים אחרים שהוא רוצה מארץ ישראל?

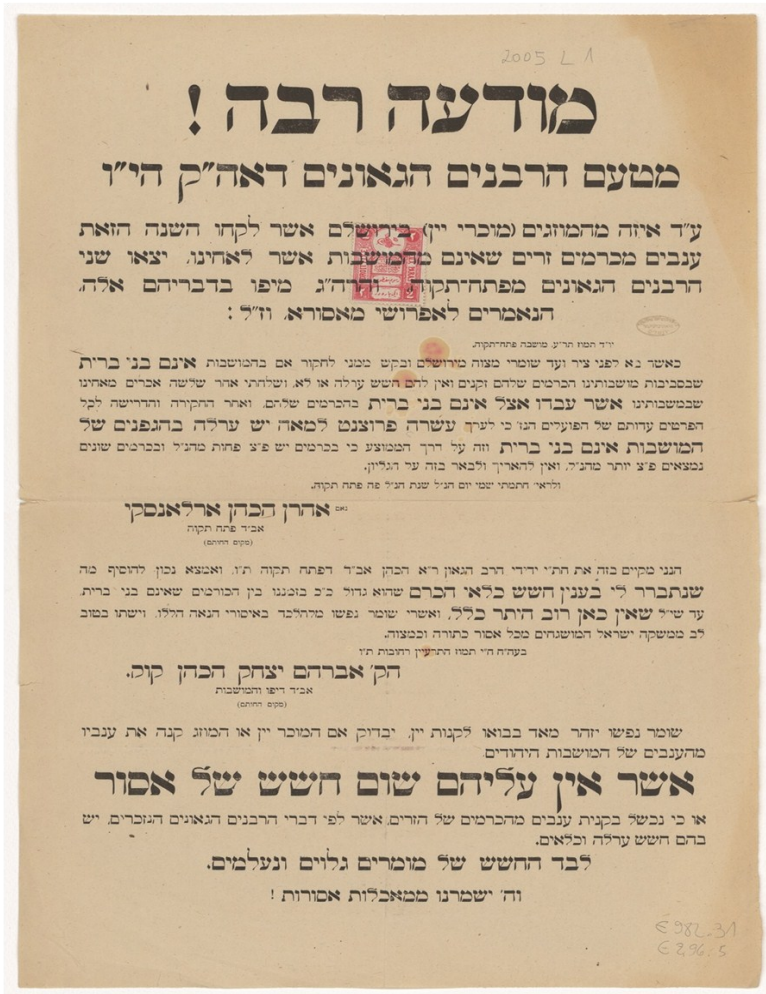
בגלל סיבות שכאלו מתווכחים עם הקב"ה!?

משיב רבי שְׁמַלְאִי - הרבה מצות שנצטוו ישראל ואי אפשר לקיים אותם בחוץ לארץ. משה מתחנן להיכנס לארץ ישראל כי הוא לא רוצה להפסיד את המצוות האלו.

שעה אשר נכנס ישראל לארץ היעודה, נוצר קשר הדוק וחזק בינו לבין ארצו, שגם לאחר אשר הוגלה ממנה לא התרופף, ובכל אשר פנה והלך לא מצא מנוח לכף רגלו בשום ארץ אחרת, ובכל נדודיו בגויים לא שכח את ארצו, ולא הסיח דעתו מתקוותו לשוב אליה ולהיאחז בה. והארץ קיימה את בריתה עם ישראל, וכאותה אם רחמניה העוצרת חלבה לבניה הנאמנים, ארץ ישראל עצרה פריונה ותנובתה רק לבניה בונה לשעבר, שהם יהיו גם בונה בעתיד, וכדברי רבותינו זיכרונם לברכה ברוח קודשם: "ושממו עליה איביכם" (ויקרא, כו לב) - לאמר: כל זמן שהיא ברשות האויב תישאר בשיממונה. לכן בדור הגאולה הזה, כאשר העיר ה' רוח ישראל לעזוב ארצות הגלות ולעלות אל ארץ האבות, מצאנוה חרבה ושוממה לגמרי, והוטל עלינו לבנותה ולהפריחה.

(מכמני עוזיאל, כרך ב', עמ' ר"ס)

איך מברכים עץ?

רבי נחמן ורבי יצחק שישבו ביחד בסעודת מצווה למדו ביחד ורצו להיפרד אחד מן השני.

שאלו - במה אפשר לברך אחד את השני?! זכינו ויש לנו הכול?!

אמר אחד מהם לחברו - חברי אמשול לך משל, למה הדבר דומה - לאדם שהיה הולך במדבר והיה רעב ועייף וצמא, ומצא אילן שפירותיו מתוקים וצלו נאה, ואמת המים עוברת תחתיו.

אכל מפירותיו, ושתה ממימיו, וישב בצילו.

כשביקש ללכת, אמר : אילן אילן, במה אברכך?

אם אומר לך שיהיו פירותיך מתוקים - הרי פירותיך מתוקים. שיהא צילך נאה - הרי שצילך כבר נאה. שתהא אמת המים עוברת תחתך - הרי אמת המים עוברת תחתך.

אלא - יהי רצון שכל מי שיצאו ממך - ילדיך נכדיך וכך דורות רבים, יהיו דומים לך בפרי במים ובצל!

לפי הגמרא במסכת תענית ה':

הרב אברהם יצחק הכהן קוק ואתרוגים מארץ ישראל

בתקופתו של הרב קוק התחילו החקלאים במושבות החדשות - 'פתח תקווה', זיכרון יעקב, 'ראשון לציון' ומושבות אחרות, למכור את פירותיהם, מהפרדסים והכרמים החדשים שנטעו רק מספר שנשים קודם לכן.

בגלל שלא כל החקלאים היו דתיים, סירבו יהודים רבים לקנות את האתרוגים והיינות מגדולי המושבות. חלקם אפילו אמרו שהאתרוגים שמגודלים בארץ ישראל מורכבים (עץ אתרוג עם שורשים של עץ הדר חזק יותר) ולכן, אסור לברך עליהם בחג הסוכות.

כתב הרב קוק בספר שנקרא 'עץ הדר' בו כתב על האתרוגים של החקלאים היהודים - "משתוקקים כמה וכמה גדולי עולם צדיקי הדור וצדיקי אמת לקיים מצוות אתרוג בייחוד מגידולי ארץ הקודש תובב"א (תיכונן ותבנה במהרה בימינו, אמן - שתיבנה במהרה ובצורה טובה), ולהוסיף החיבה הייתה סיבה מאת הקב"ה הבוחר בארץ חמדה (ארץ ישראל) שנתגלה קלונם של (שכולם ראו שהם צריכים להתבייש בגלל שהם) האתרוגים הנמכרים מבני נכר (גויים) - שונאי ישראל מהגינות (פרדסים) שבחו"ל, ונתברר הדבר שהם מורכבים".

זאת אומרת, כל מי שקונה אתרוגים של ארץ ישראל מקיים שתי מצוות - מצות ישוב ארץ ישראל ומצווה לעזור ליהודים להתפרנס בכבוד.

חובת הנטיעות בארץ ישראל

בספר ויקרא (י"ט, פסוקים כ"ג - כ"ה) אנחנו קוראים על מצווה מיוחדת שעם ישראל צריך לקיים - "וְכִי תָבֵאוּ אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶּם כָּל עֵץ מֵאֵכֶל וְעֲרַלְתֶּם עֲרַלְתוֹ אֶת פְּרִיו שְׁלֵשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרָלִים לֹא יֵאָכֵל: וּבִשְׁנַת הָרְבִיעִית יִהְיֶה כָּל פְּרִיו קֶדֶשׁ הַלֹּלָמִים ה': וּבִשְׁנַת הַחֲמִישִׁית תֹּאכְלוּ אֶת פְּרִיו לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם".

הקרן הקיימת לישראל עוסקת כבר כמאה שנים בנטיעת עצים ויערות בכל שטחי ארץ ישראל. למרות שהמצווה היא דווקא לטעת עצי פרי, הקרן הקיימת לישראל נוטעת עצי סרק. פעולה זאת נעשתה גם כדי להפוך את הארץ לנעימה יותר וגם כדי להראות את חיבתנו לארץ ישראל בכך שאנו לא רק מקבלים ממנה אוכל, שתייה, ודברים נוספים, אלא, אנחנו מעניקים לה משלנו בכך שאנו נוטעים.

"...לקיים מצוות אתרוג בייחוד מגידולי ארץ הקודש..."

"וְכִי תָבֵאוּ
אֶל הָאָרֶץ
וְנִטְעַתֶּם
כָּל עֵץ
מֵאֵכֶל..."

נטיעות בארץ ישראל נוטעים לדורות הבאים!

חכמים מביאים בתלמוד (תענית כג.) סיפור על חוני המעגל.

כך הולכים השותלים רון בלב
ואת ביד...

יום אחד חוני הלך בדרך וראה אדם אחד נוטע עץ חרוב; שאל אותו חוני: 'תוך כמה זמן יצמחו על העץ פירות?' ענה לו אותו אדם: 'בעוד שבעים שנה'. שאל אותו חוני: 'אתה באמת חושב שאתה תחייה בעוד שבעים שנה?' חייך האיש וענה - 'כמו שאבותיי שתלו עבורי עץ חרוב, כך אני שותל לבני עץ חרוב'.

עצר חוני לאכול משהו ונרדם. הקיפה אותו מפולת אבנים וכיסתה אותו עד שנעלם מן העין, וישן שבעים שנה. כשהתעורר אחרי שבעים שנה, ראה חוני אדם אחד שמלקט חרובים. שאל אותו חוני: 'האם אתה הוא זה ששתל את העץ?';

ענה לו אותו איש - 'אני נכדו של הנוטע (סבא שלי נטע את העץ)!'

הלך חוני המעגל לביתו ושאל: 'האם חוני עדיין חי וגר פה?' ענו לו בני הבית: 'בנו כבר מת אך נכדו גר כאן עדיין'. אמר להם - 'אתם לא מזהים אותי? אני הוא חוני המעגל', אך אף אחד לא האמין לו.

שמירת הסביבה

כשברא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון הוא ברא אותו בגן עדן. לאחר שהאדם נברא, לקח אותו הקדוש ברוך הוא והראה לו את כל עצי גן העדן. הקדוש ברוך הוא הראה לאדם כל עץ ועץ על פריחתו, ופירותיו והסביר לאדם כמה העץ משובח וטוב.

אמר הקדוש ברוך הוא לאדם - תראה כמה נאים ומשובחים הם הדברים שבראתי בעולם. את כל העולם בראתי רק בשבילך!

שים לב, שלא תקלקל ותחריב את עולמי, שאם תקלקל אין מי שיתקן אחריו...
תורה תמימה, קהלת, ז', י"ג

